

2. Концепція інформатизації охорони здоров'я України. URL: <https://wikisoft.kiev.ua/>
3. Концепція розвитку електронної охорони здоров'я. Розпорядження КМУ від 28.12.2020р. №1671-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1671-2020-%D1%80#top>
4. Медичні інформаційні технології в Україні. URL: <https://www.medsprava.com.ua/article/855-medichn-nformatsyn-tehnolog-v-ukran>
5. Модернізація менеджменту та публічного управління в системі охорони здоров'я. Колективна монографія. За ред. д.е.н. проф. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л., Тернопіль. Крок. 2020. 560с.
6. Спеціалізована медична допомога. URL: <https://ehealth.gov.ua/spetsializovana-medychna-dopomoga/>

Оксана ВОЛЯНИЮК

здобувачка освітньо-професійної програми «Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Олена ДУДКІНА

ДІЛОВОДСТВО В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ

Удосконалення роботи органів місцевого самоврядування – одне з нагальних завдань сучасної України, яке потребує наукових методів. Організована робота цих органів забезпечує розвиток країни, особливо її соціальну, економічну та політичну стабільність. З іншого боку, на ефективність дій влади сильно впливають їхні стосунки з місцевою владою. На місцевому рівні вирішуються основні проблеми в житті місцевої громади та піклуються про інтереси.

Діяльність у цьому напрямку є головною роллю місцевих органів влади, успішна реалізація яких залежить від якості та швидкої обробки відповідної інформації, отриманої від цих органів за допомогою документації.

Організація документообігу – це правило, у відповідності з якими відбувається обіг документів в організації. Організація документообігу передбачає раціональний рух документів, включаючи як операції з документами, так і їх переміщення в апараті управління, їх отримання, розгляд, оформлення і відправка.

В діловодстві органів місцевого самоврядування документообіг розглядається як функція комунікації, реалізація якої повинна співвідноситися із

загальними цілями функціонування – інформаційним забезпеченням діяльності апарату управління, його документування, збереження і використання раніше створеної інформації.

З нечіткою організацією руху документів в теперішній час пов'язано багато недоліків організації документаційного забезпечення діяльності апарату управління в органах місцевого самоврядування. Зокрема, процес документаційного забезпечення прийнятого управлінського рішення включає три складових: інформаційну підтримку рішення; документування рішення; контроль за його виконанням. Кожна операція супроводжується переміщенням документа в управлінському аспекті із одного структурного підрозділу в інший, передачею від технічного виконання до спеціалістів, а потім – до керівника.

В сучасних умовах головними об'єктивними причинами збільшення обсягів документів є рівень розвитку національної економіки, реалізація реформ, зокрема, реформи децентралізації та адміністративно-територіальної, ускладнення процесів управління. При цьому обсяги створених документів збільшуються з ростом кількості документних дій і кількості адресатів, яким вони направлені.

До суб'єктивних причин зростання обсягу документообігу відносяться:

– недотримання управлінськими структурами законодавства, нормативних актів, встановлених юридичними нормами до оформлення документів. Внаслідок виникає недовіра до документів і їх перепроверок, створення нових документів;

– некваліфіковане документування розпорядчої діяльності, що спричиняє нереальні строки виконання, потік листів або доповідних записок управлінських організацій (структурних підрозділів) пояснювального характеру;

– некомпетентність управлінського персоналу у вирішенні управлінських завдань приводить до вибору нецільеспрямованих варіантів їх рішень, що проявляється у документуванні самих цих дій, а також реалізації прийнятого рішення;

– відсутність в управлінському апараті регламентації документування приводить до використання значної кількості різноманітних видів і форм документів, призначених для документування ідентичних функцій і містять аналогічну інформацію;

– використання в процесах створення і підготовки документів новітніх технічних засобів, з однієї сторони, значно підвищило швидкість підготовки

документів, з іншої – призвело до значного збільшення кількості документів за рахунок створення одного і того ж документа в паперовій і електронній формі.

Головне правило документообігу – оперативний рух документів по найбільш короткому шляху з мінімальними витратами часу і роботи. Реалізувати це правило в конкретних організаціях можна шляхом чіткої регламентації пунктів проходження документів, в ході якої перевіряється обслуговування всіх операцій, цілеспрямованість всіх переміщень.

Для покращення системи діловодства в органі місцевого самоврядування, на нашу думку, слід передбачити наступне: розроблення відповідних стандартів з електронного документообігу; спрощення схеми реєстрації користувачів в системі «АСКОД»; створення єдиного інтернет-порталу інформації; розроблення системи правил взаємодії органів місцевого самоврядування з громадою, використовуючи інформаційно-комунікаційні відносини.

Список використаних джерел

1. Особливості документування управлінської інформації, 2014. URL: https://pidru4niki.com/1417012060526/dokumentoznavstvo/osoblivosti_dokumentuvannya_upravlinskoyi_informatsiyi

Лідія ГАЙДА

здобувачка освітньо-професійної програми «Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Олена ДУДКІНА

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ПИТАННЯХ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

В умовах сьогодення гостро постала проблема соціального захисту населення. Євроінтеграційні прагнення України неможливі без створення системи правових, економічних, організаційних та інших заходів, що сприятимуть підтриманню соціальної стабільності в суспільстві, створенню умов для зростання добробуту мешканців регіонів та громад, забезпечення належного рівня та якості життя населення. Для досягнення необхідного результату потрібно здійснити удосконалення механізму захисту прав і свобод людини, провести заходи з економічного зростання та створення матеріального

і духовного добробуту населення. Показником вирішення даних проблем є стан соціального захисту населення та рівень надання соціальних гарантій.

Слід зазначити, що забезпечення сталого збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів, підвищення рівня та якості життя населення, збагачення соціального і трудового потенціалу кожної окремої людини неможливе без проведення активної державної політики у сфері соціального захисту населення. Сьогодні створення ефективної системи соціального захисту населення є найактуальнішим і пріоритетним завданням в сфері соціально-економічної політики держави.

Тому реформування існуючої системи соціального захисту повинне відбуватися не тільки на загальнодержавному, а й, перед усім, на регіональному та місцевому рівнях. Ефективність реалізації соціальної політики багато в чому залежить від економічної бази, бюджетного забезпечення та фінансових ресурсів регіону. Без достатніх фінансових ресурсів складно вести про адекватний розвиток соціальної сфери, забезпечення продуктивної зайнятості і, взагалі, про механізми життєзабезпечення громадян.

Соціальна політика на місцевому рівні, зокрема щодо надання послуг у сфері соціального захисту населення, і в т.ч. – дітей, розвивається під дією великої кількості факторів: демографічних, економічних, соціальних, етнічних, екологічних, інформаційних тощо. Для України суттєвим є фактор територіальної диференціації рівня розвитку, пов'язаний з процесом регіоналізації. В результаті, регіони України мають не лише різний ступінь готовності до реалізації державної соціальної політики, але й по-різному зацікавлені у виробленні власної соціальної політики. Окремі адміністративні одиниці в Україні об'єктивно мають меншу доходну базу. Зростає розрив між середньодушовим доходом найбагатших і найбідніших територій.

Одним з питань перспективного розвитку регіональної соціальної політики є оцінка ефективності та оперативності її заходів. У практичній роботі з цією метою найчастіше використовують метод порівняння територіальних затрат, пов'язаних з досягненням мети. Необхідно не лише оцінювати вплив систем оподаткування на доходи населення, внесків на соціальний захист, субсидій на догляд за дітьми, на оплату комунально-побутових та житлових послуг, вплив податків та трансфертів на бідність тощо, але й розглядати параметри зниження рівня соціальної напруги в суспільстві, його безпеки, забезпечення соціальної активності населення, розвитку фізичного, інтелектуального, культурного рівня людей.